

der, og at man saa kommer ind paa at befordre Godsset som almindeligt Vognladningsgods. Man er her gaaet til Nedsættelser fra 6,5 Ore til 5 Ore, og en Nedsættelse i Tillæget fra 0,6 Ore til 0,46, altsaa en meget betydelig Nedsættelse. Folketinget er endog gaaet noget videre, idet det for Fragtstygods har villet nedsætte Tillægsafgiften med 0,15 Ore pr. Kilometer. Noget saadant er der ikke nogen som helst Anledning til. Den Bestemmelse, at den fragtfri Forsendelse af Returgods bortfalder, vil i alt Fald for Provinshandelsstanden have store Følger. Jeg kan godt indse, at naar der for Djebliffet forsendes 700,000 Centner tomt Returgods om Aaret, er det en forfærdelig Besvær og Ulejlighed for Statsbanerne med alle disse mange smaa værdiløse Ting, der tit sendes tilbage; men paa den anden Side vil det sandhynligvis ikke blive uden Følger med Hensyn til den Konkurrence, som Statsbanerne nu optage med Skibsfarten. Det er udtalt, at det forenede Dampskibsselskab var tilbøjeligt til at følge samme Vej, men jeg tvivler meget om, at Dampskibsselskaberne overhovedet ville gaa med dertil af Hensyn til den Konkurrence med Sejskibene, som absolut vil blive Følgen deraf. Man maa være forberedt paa, at denne Bestemmelse vil bringe meget betydelig Misfornøjelse navnlig i Provinshandelsstanden, som rammes haardest, især da Folketinget er gaaet til at gøre en Undtagelse med Post 3. Skal man gaa til en saadan Bestemmelse, som den, at Forsendelse af tomt Returgods bortfalder, maa den tages uden nogen Undtagelse, navnlig ikke en Undtagelse, der er saa vagt betegnet som den under Post 3. Det finder jeg ingen Anledning til at gaa med til. — Altsaa mit Standpunkt er det, at selv om man ikke kommer til saa store Nedsættelser for almindeligt Vognladningsgods, kunde jeg ønske, at Bestemmelsen om Returgods i alt Fald foreløbig maatte blive uforandret, som den er.

Jeg skal ikke nærmere komme ind paa § 65, men da det for øvrigt fra forskellige Sider i Folketinget er blevet berørt, vil jeg ogsaa udtale, at den Maade, hvorpaa Tribilletter benyttes, under ogsaa mig: Paa den ene Side ere de satte meget rigeligt, og paa den Side ere de satte noget for karrigt, saaledes over for Rigsdagens Medlemmer, hvis Frikort kun gælder for Sessjonen. Da det, som sagt, er fremkommet fra anden Side, mener jeg ogsaa, at man her fra Landstingets Side kunde henstille til den højtærede Minister, om han ikke maatte finde Anledning til en Forandring i saa Henseende.

Hvad endelig § 70 angaar, kan jeg fuldt ud forstaa, at den højtærede Minister ikke finder denne Paragraf acceptabel. Heller ikke jeg kan indse, at denne Bestemmelse kan bringe nogen videre virkelig Nytte. Naar man ved Lov kommer til Regler baade for Befordring og Takster, Regler som kunne ventes reviderede allerede 1901, vil et saadant staaende Udvalg kun virke til en Besværliggørelse af Administrationen. Jeg vil altsaa tilraade det høje Ting at udstemme § 70.

Sagens finansielle Side er det naturligt vis overordentlig vanskeligt at overse. For mig stiller det sig saaledes, at Loven foreløbig vil medføre en Nedgang i Jærnbaneindtægterne, og jeg kan ikke ønske, at man skulde komme langt under 2 pCts. Forrentning af Jærnbanernes Anlægsfum. Gaar man langt under det, handler man ikke aldeles forsvareligt, fordi man kommer til at ramme dem, som ikke have direkte Interesse i Jærnbanerne, noget stærkere gennem Bestatningen, end man bør gøre. Men for øvrigt er det, som sagt, overordentlig vanskeligt at overse, og jeg tvivler ikke paa, at Loven vil blive benyttet meget varsomt, saa man ikke kommer til alt for stort Underskud. Et er sikkert, og det er, at Bestemmelserne her ville have en meget vidtrækkende Betydning ikke alene for, hvad jeg berører her, nemlig Statsbanerne, men ogsaa for den hele almindelige Kommunikation, idet de selvfølgelig ville influere paa Taksterne paa andre Befordringsmidler, maasse nærmest paa det forenede Dampskibsselskab, saa jeg kan godt forstaa, at Lovforslaget i det hele og store vil have stor Betydning.

Steef: Jeg vil først tillade mig at rette en Tak til den højtærede Trafikminister for hans Udtalelser forleden Dag her i Tinget ved 3dje Behandling af Finansloven, hvor han stillede en forbedret Toggang i Sjælland i Udsigt. Den højtærede Trafikminister udtalte ganske vist dette — en Udtalelse, jeg fuldstændig slutter mig til — at det ikke var Idealet af en Toggang, men da vi som bekendt ikke ere særlig forvanteovre i Sjælland, saa vil enhver Forbedring, om den ogsaa er nok saa lille, altid blive modtaget med erkendelig Tak, men stadig tillige med den bestemte Forudsætning, at Realisationen af Idealet ikke maa lade vente alt for længe paa sig.

Hvad nu det foreliggende Lovforslag angaar, saa kan jeg i det hele og store slutte mig til det; ogsaa jeg sympatiserer med det, der allerede delvis er traadt i Kraft, at